

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Aleksandrowie Kujawskim Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Aleksandrowie Kujawskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o zwrot opłaty od pozwu

postanawia:

oddalić wniosek powoda o zwrot opłaty sądowej od pozwu.

UZASADNIENIE

Powód wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Na skutek stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim. Postanowieniem z dnia 29 września 2017 r. Sąd ten umorzył postępowanie w niniejszej sprawie wobec nieusunięcia braków pozwu – podstawą orzeczenia był art. 505³⁷ § 1 zdanie ostatnie k.p.c. Postanowienie zostało doręczone stronie powodowej w dniu 9 października 2017 r. Pismem nadanym w dniu 6 listopada 2017 r. powód złożył wniosek o zwrot opłaty sądowej od pozwu.

Kwestię zwrotu opłaty od pism reguluje art. 79 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Żaden z przypadków opisanych w tym przepisie nie zachodzi w sprawie niniejszej – co oznacza, że nie ma podstawy prawnej do zwrotu opłaty w całości lub w części w przypadku umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ §1 zdanie ostatnie k.p.c. W szczególności nie daje do tego podstaw treść art. 79 ust. 1 pkt 1 lit a) – który dotyczy zwrotu pisma wskutek braków formalnych. Dokonywanie zwrotu opłaty na podstawie tego przepisu musiałoby się wiązać ze skonstruowaniem podstawy prawnej do tego zwrotu na podstawie daleko idącej analogii prawnej celem zastąpienia ustawodawcy, który możliwości zwrotu opłaty nie przewidział przy konstruowaniu instytucji elektronicznego postępowania upominawczego, ani też podczas licznych nowelizacji dotyczących tego postępowania – a przepisy o elektronicznym postępowaniu upominawczym obowiązują już od 1 stycznia 2010 r. Zwrócić trzeba tu uwagę na to, że przepis ten ma zastosowanie w sytuacji, gdy w ogóle nie dochodzi do wszczęcia postępowania i pozew jest zwracany. W przypadku niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że pozew w postępowaniu elektronicznym został wniesiony skutecznie (na tamtym etapie braków nie zawierał), a postępowanie przed sądem właściwości ogólnej jest jego kontynuacją. Umorzenie postępowania przez sąd właściwości ogólnej nie jest zatem tożsame ze zwrotem pozwu. Z podobnych przyczyn do zwrotu opłaty nie daje też podstawy art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b) wymienionej ustawy, który jest podstawą zwrotu opłaty przy umorzeniu postępowania w związku z cofnięciem pozwu lub odrzuceniu pisma. W ocenie Sądu brak podstawy prawnej do zwrotu opłaty w przypadku umorzenia postępowania na podstawie art.

505³⁷ § 1 zdanie ostatnie k.p.c. jest wynikiem decyzji ustawodawcy, a nie przejawem jego nieracjonalności, która miałaby podlegać naprawie prawotwórczym działaniem sądów. Konstruowanie norm prawnych na podstawie analogii jest dopuszczalne jedynie w przypadku, gdy zaistniałego stanu faktycznego nie można rozstrzygnąć na podstawie przepisów mogących mieć zastosowanie wprost. Tylko w takim przypadku można odwoływać się do przepisów normujących podobne sytuacje prawne. W ocenie Sądu przepisy zawarte w art. 79 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w sposób wyczerpujący normują zagadnienie zwrotu opłat sądowych. Enumeratywnie wyliczono w nich przypadki, w jakich zwrot opłat powinien nastąpić; w pozostałym zakresie nie ma podstaw do dokonania takiego zwrotu. Katalog przypadków uzasadniających zwrot opłat jest zatem pełny i wyczerpujący. Wobec tego nie ma uzasadnienia jego rozszerzenie w drodze prawotwórczej analogii.

Wobec powyższego wniosek o zwrot opłaty należało oddalić jako bezpodstawny.